

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 8/2012
18.09.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Душана Крсмановића, због кривичног дела удруживање ради непријатељске делатности из члана 136. став 2. у вези ст. 1. Кривичног закона Савезне Републике Југославије и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката В.Д. из Београда, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.По1 11/10 Кв.По1 43/12 од 26.01.2012. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 6/12 од 18.05.2012. године, у седници већа одржаној дана 18.09.2012. године, једногласно донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Душана Крсмановића, адв.В.Д. из Б., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.По1 11/10 Кв.По1 43/12 од 26.01.2012. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 6/12 од 18.05.2012. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.По1 11/10 Кв.По1 43/12 од 26.01.2012. године усвојен је захтев браниоца окривљеног Душана Крсмановића, адв. В.Д. за изрицање јединствене казне, па су у погледу одлуке о казни преиначене правноснажне пресуде: пресуда Четвртог општинског суда у Београду К. 843/04 од 29.05.2008. године, која је потврђена пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1375/2010 од 09.04.2010. године којом је окривљени Душан Крсмановић оглашен кривим због кривичног дела отмице из члана 64. став 2. КЗ РС и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и три месеца и пресуда Округног суда у Београду, Посебно одељење К По1 11/10 Кв По1 1180/10 од 13.07.2010. године која је постала правноснажна дана 10.08.2010. године, којом су преиначене правноснажне пресуде Округног суда у Београду К. 1134/03 од 22.06.2004. године која је постала правноснажна 01.11.2005. године, а којом је због извршења кривичног дела неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога из члана 245. став 2. у вези става 1. КЗ СРЈ и др, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од три године и десет месеци, пресуда Округног суда у Београду Посебно одељење Кп. 5/03 од 23.05.2007. године, која је постала правноснажна 17.09.2008. године, а којом је због извршења кривичног дела удруживање ради непријатељске делатности из члана 136. став 2. у вези ст. 1. КЗ СРЈ и др, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 20 година и пресуда Округног суда у Београду Посебно одељење Кп. 3/04 од 18.01.2008. године, која је постала правноснажна дана 15.10.2009. године, којом је због кривичног дела убиство из члана 47. став 2. тачка б. у вези члана 24. КЗ СРЈ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 15 година и наведеном пресудом окривљени Душан Крсмановић пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.ПО1. 11/10, К.ПО1 14/12 од 26.01.2012. године осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 20 година, па је окривљени Душан Крсмановић осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 20 година у коју казну му се урачунава и време проведено у притвору и на издржавању казне затвора по пресуди Округног суда у Београду Посебно одељење Кп 5/03 од 01.04.2003. године када је лишен слободе па надаље, као и време проведено у притвору од 25.10.2001. године па до 19.11.2001. године по пресуди Четвртог општинског суда у Београду К. 843/04 од 29.05.2008. године.

Пресудом Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 6/12 од 18.05.2012. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Душана Крсмановића, адвоката В.Д. и пресуда Вишег суда у Београду Кв По1 43/12 (К По1 11/10) од 26.01.2012. године потврђена.

Против ове правноснажне пресуде и против "одлука које су јој претходиле" бранилац окривљеног Душана Крсмановића, поднео је захтев за заштиту законитости од 14.06.2012. године из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 1. у вези става 2. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11) јер је у оспореној пресуди, односно у поступку који јој је претходио, на утврђено чињенично стање погрешно примењен закон са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев за заштиту законитости и исправи повреду закона која је учињена у пресуди Врховног суда Србије, Посебно одељење Кж1ОК 11/07 од 08-17.09.2008. године, након тога и повреду закона у пресуди Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1 11/10 (Кп број 5/03) КвПо1 1180/10 од 13.07.2010. године, као и повреду закона у пресуди Вишег суда у Београду, Посебно одељење К По1 11/10, КвПо1 43/12 од 26.01.2012. године, која је постала правноснажна пресудом Апелационог суда у Београду, Посебно одељења Кж1По1 6/12 од 18.05.2012. године.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 488. став 2. Законика о кривичном поступку, без обавештавања РЈТ и браниоца окривљеног, јер је веће нашло да није неопходно њихово присуство седници већа и да није од значаја за доношење одлуке, на којој је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев подигнут и по оцени навода и предлога у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Наводи захтева браниоца окривљеног Душана Крсмановића да је правноснажном пресудом Врховног суда Србије Кж1 ОК 11/07 од 08- 17.09.2008. године повређен кривични закон на штету окривљеног Душана Крсмановића јер није примењен закон који је важио у време извршења кривичног дела, па да сходно томе превасходно треба исправити наведену пресуду а након тога и повреде закона које су учињене, по наводима захтева, пресудама Вишег суда у Београду Посебно одељење К По1 11/10 КвПо1 1180/10 од 13.07.2010. године а затим и пресудом Вишег суда у Београду Посебно одељење КПо1 11/10, КвПо1 43/12 од 26.01.2012. године, која је постала правноснажна одлуком Апелационог суда у Београду Кж1 По1 6/12 од 18.05.2012. године су неосновани.

Најпре је неопходно рећи да предметом испитивања по захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, не могу бити напред цитиране раније одлуке суда јер у време када је окривљени примио наведене пресуде, он није био овлашћен за подношење захтева за заштиту законитости, а након што је стекао то својство ступањем на снагу ЗКП ("Сл. гласник РС" 72/11) одредбом члана 485. став 4. ЗКП је временски ограничен на рок од 30 дана од када му је достављена правноснажна пресуда, при чему се ове одлуке не могу сматрати ни "поступком који је претходио" доношењу правноснажне одлуке која се по захтеву за заштиту законитости може испитивати. Ове раније одлуке се могу испитивати само по евентуалном захтеву за заштиту законитости поднетом од стране Републичког јавног тужиоца, који није ограничен како временским роковима тако и законским разлозима.

Предметом испитивања по овом захтеву браниоца окривљеног може бити само пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење К По1 11/10 КвПо1 43/12 од 26.01.2012. године и поступак који је претходио њеном доношењу. Тај поступак започиње подношењем захтева браниоца окривљеног за преиначење пресуде без понављања кривичног поступка од 8.11. 2011. године а не доношењем пресуде Врховног суда Србије Кж ОК 11/07 од 8-17. септембра 2008. године и у том поступку, за преиначење пресуда и изрицање јединствене казне затвора по оцени Врховног касационог суда, није повређен закон на штету окривљеног.

Наиме, код примене одредби члана 552. - 556. "новог" ЗКП неопходно је имати у виду да суд у овом поступку (изрицања јединствене казне) не може да се упушта у правилност правне оцене дела ни раније изречених казни по правноснажним пресудама него само испитује да ли су испуњени услови (из члана 552.) за изрицање јединствене казне те уколико установи да јесу (као што је то и у конкретном случају) преиначиће раније правноснажне пресуде и донети нову којом ће изрећи за сва дела јединствену казну а што је такође у конкретном случају у оспореној пресуди и урађено, те је окривљени Крсмановић осуђен на јединствену казну затвора у складу са одредбама члана 60. став 2. тачка 2. КЗ које су у овом случају у потпуности правилно и примењене. Правноснажна пресуда против које је захтев подигнут, садржи само разлоге због којих је дошло до изрицања нове пресуде и на који начин је новом пресудом изречена јединствена казна, а предмет тог поступка није и не може бити правна оцена кривичних дела нити правилност примене закона код изрицања казни из ранијих правноснажних пресуда из којих су казне спојене.

Стога се неосновано захтевом браниоца окривљеног побијају наведене правноснажне пресуде, којима се не дира у правну оцену дела, која је већ утврђена ранијим правноснажним пресудама, па према томе по налажењу Врховног касационог суда захтевом се неосновано указује да је њима повређен закон на штету окривљеног Душана Крсмановића.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се захтевом браниоца окривљеног указује, Врховни касациони суд је на основу члана 21. став 5. ЗКП, у вези члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник

Председник већа-судија

Мила Ристић,с.р.

Бата Цветковић,с.р.